

VIRÁGVASÁRNAP

A év

1- 2 oldal

Olv.: Iz 50,4-7 – Fil 2,6-11 – Mt 26,14-27,66

Az Úr szenvedésének vasárnapja

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE****KEDVES TESTVÉREK!**

A gondolkodók közül sokan az emberi történelmet szenvedéstörténetként aposztrofálják. Tény, mindegyikünk nap mint nap találkozik a szenvedéssel saját testében, lelkében. Megtapasztalja ezt az ember a körülötte élők életében és a történelmi folyamatokban is. Húsvét ezt a folyamatot akarja megváltoztatni, visszafordítani, hogy

*az emberiség története szenvedések közepette  
üdvösségtörténétté váljon, üdvösségünké legyen.*

Üdvösségünket szolgálja minden ami történik velünk, rossz is meg jó is. Nagyon fontos, hogy ezen a kérdésen elgondolkodjunk.

Mindennek van jelképes jelentése is Jézus történetében. Azt olvassuk a Bibliában, hogy felülről jött, de a legmélyebbre szállt alá, a poklok poklába és mindezt azért, hogy

*akár milyen mélyre süllyedjen is az ember,  
Jézus fölemelje, magához vonzza és útra állítsa.  
Üdvösséges útra, Életet szerző útra, az élet értelmét kiteljesítő útra.*

Gondoljunk erre most, amikor a szent nagyhét eseményeire készülünk. Imádkozzunk azért, hogy ezek a szent napok ne tűnjenek el az idővel együtt. Maradandóan érintsenek bennünket. Forgassák fel a gondolatainkat, a lelkünket.

Rengeteget szenvedünk. Meg is fogalmazzuk nagyon sokszor, hogy miért, mitől? Elsősorban azért szenved az ember, mert ezek az igazságok, ezek az értékek, amelyek az üdvösséget jelentik ebben a világban, mintha kiszorultak volna a világukból. Egyre fájdalmasabban tapasztalom azt, hogy a természetes emberi értékek is mintha elsikkadnának. Ugyanakkor azoknak az embereknek az életében, akik a keresztyénységet még nem ismerték meg, mintha az élet természetes erői jobban jelen lennének, mint a mi keresztyén kultúránkban és civilizációnkban.

Túlságosan előre futottunk.  
Néha meg kell állni.  
El kell gondolkodni azon,  
hogy lelkünk utolér-e bennünket?

Megszaladtunk a technikánkkal, az emberi civilizáció vívmányaival. *Valamit elveszítettünk, a lelkünk békéjét, a lelkünk nyugalmaát.* Egyszerűen a lelkünk nem képes ezt a terhet elhordozni, amivel mindez jár. Gyenge hozzá a lelkünk. Ezek a napok arra is szolgálnak,

hogy erősítsük a lelkünket. Ehhez meg kell állni és számba kell venni azt, hogy mire van szüksége az embernek.

Eggyel nagyobb harapás kenyérre?  
Eggyel jobb autóra?  
Szebb lakásra?  
Több bankbetételre,  
*vagy emberibb életre?*

A mi Urunk Jézus Krisztus szenvedéstörténetét hallgatjuk most meg. Sok mindent tisztázhat, *ha fogékony a lelkünk!*

+ A M E N +